

ČTVRTLETNÍK OBCE

KNĚŽDUBSKÝ ZPRAVODAJ

1/2012

Obsah

1. Úvodní slovo.
2. Nejdůležitější body z usnesení ZO za období od 1. 1.2012 do 31.3.2012.
3. Informace pro občany.
4. Školní okénko
5. Společenské a kulturní události
6. Ze života spolků a zájmových organizací.
7. Společenská kronika.
8. Povídka.

1. Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

opět se setkáváme na stránkách našeho zpravodaje a to v době, kdy začínají jedny z nejkrásnějších svátků v roce, v době Velikonoc. Pominula zima, která byla v tomto roce poměrně velmi tuhá, ale s malým množstvím sněhu, což všichni pocítujeme především v přírodě, kde se potýkáme s nedostatkem vody.

Doufejme však, že nyní nás již opravdu čekají jen dny pozitivně laděné, kdy své úsilí budeme moci věnovat tomu, co k jaru patří, tedy pracím na polích, zahradách a údržbě svých domovů.

Spousta práce nás čeká také při úklidu a údržbě obce, abychom napravili to, co zima za své vlády napáchala, aby Kněždub byl opět obcí pohlednou a upravenou.

I přes dlouho trvající zimní období ale musím říci, že ani v tomto mrazivém čase jsme na obecním úřadě s prací nezaháleli. Velký kus práce byl odveden při rekonstrukci prostor bývalého kadeřnictví, kam je již v současné době přemístěna obecní knihovna. Její návštěvníci z řad občanů určitě ocení větší prostor, světlejší a kulturnější prostředí. V rámci rekonstrukce těchto prostor byla provedena kontrola elektroinstalace, rozvodů vody, odstranění staré omítky, její opravení, vymalování, doplnění novým nábytkem. Nezbyvá, než popřát našim čtenářům, aby se v knihovně cítili dobře a rádi ji navštěvovali.

V průběhu měsíce ledna byl také vyřešen dosti závažný problém ve školní kuchyni, která je umístěna v budově naší mateřské školy. Nefungovalo zde totiž odpovídajícím způsobem odsávání par, vznikajících při vaření, což výrazným způsobem ztěžovalo práci našim kuchařkám a projevovalo se také na vlhkosti prostor kuchyně. Proto byla v kuchyni nainstalována nová vzduchotechnika a myslíme si, že nyní je již tento problém vyřešen.

K dalším pracím, které byly v průběhu prvního čtvrtletí roku 2012 provedeny, patří instalace lamp veřejného osvětlení k přístupové cestě na víceúčelové hřiště za základní školou. Toto nové osvětlení zajistí také přehled o pohybu nepovolaných osob v těchto prostorách v průběhu nočních hodin. Na všech dětských hřištích, byla provedena kontrola všech herních prvků a oprava těch, které byly poškozeny. Největší a nejnákladnější opravou zřejmě bude výměna rozbité skluzavky na hřišti „V Zahrádkách“ u baru U Pumpy. Zde bychom se chtěli jenom pozastavit nad tím, že veškeré tyto opravy musíme provádět proto, že příslušné věci či zařízení byly někým úmyslně poškozeny. Záměrně používáme výraz někým, protože ten někdo nebo ti někteří, jsou lidé, ať už starší nebo mladší, kteří žijí a pohybují se mezi námi ostatními. Ničí veřejný majetek a drtivá většina z nás se k tomuto problému staví naprosto lhostejně. Tímto bychom chtěli jenom říci, že všimnout si prostředí a lidí kolem sebe a upozornit na to, kdo toto páchá, není udavačství, ale ochrana věcí veřejných a majetku nás všech.

S příchodem jarního počasí se také započalo s úklidem a údržbou obce. Byly prořezány stromy a keře na všech obecních prostranstvích a bylo zameteno smetí a napadané listí okolo krajnic při cestách a chodnících. Tímto chci také poděkovat všem, kteří nám v této činnosti pomohli, a udržují si pořádek před vlastními domy sami. V neposlední řadě musíme vzpomenout také to, že byla provedena po zimě revize vodovodní sítě a s pomocí od-

borného pracovníka VaK Hodonín bylo zjištěno několik míst s poruchou, kde docházelo k únikům vody z řádu. Byla provedena oprava těchto míst a lze konstatovat, že nejzávažnější úniky vody byly odstraněny. Bohužel je třeba si uvědomit, že stáří vodovodní sítě v obci je již více než 20 let a poruchy na řádu budou i vzhledem k působení extrémních klimatických podmínek jako v letošní zimu, stále častější.

V období od posledního vydání našeho zpravodaje také proběhla na naší sokolovně „plesová sezona“. Chtěli bychom velmi poděkovat všem organizacím i jednotlivcům, kteří se na zdárném průběhu těchto společenských akcí podíleli. Ať už jsou to členové MS Šumárník, kněždubského hasičského sboru nebo kněždubských farníků. To, že se u nás pořádají tyto kulturní události znamená, že naše obec se umí bavit a není to jenom „mrtvé místo“, kam chodí jeho obyvatelé pouze přenocovat, a za prací a zábavou odchází jinam.

V této souvislosti bychom chtěli také poukázat na to, jakým způsobem je využívána naše sokolovna. Pokud bychom našli v letošním roce ještě 3 až 4 volné víkendy pro konání nějaké akce na sokolovně, tak se dozajista nezmýlíme. Jinak je tento náš společenský stánek, plně obsazen a vytížen. Svědčí to o kulturnosti a oblíbenosti tohoto prostředí nejen v Kněždubě ale i okolí. Potvrzuje to také oprávněnost a užitečnost investic obce do této budovy, které byly v minulosti učiněny.

Chtěli bychom vás všechny také pozvat na nejbližší kulturní akci, která se na sokolovně uskuteční. Je jí tradiční Košť vína, který se uskuteční na Velikonoční neděli.

Vážení občané, přejeme Vám, aby k Vám vstoupilo opravdové jaro, znovuzrození, nejenom to viditelné, ale aby se i v našem společném myšlení opětovně zrodilo a realizovalo skutečné jaro, náš nový, správný a vstřícný přístup k lidem, přírodě i vzájemnému soužití v naší obci.

Přejeme vám příjemné velikonoční svátky a těšíme se na setkání u příštího vydání zpravodaje.

Starosta a místostarosta obce

2. Nejdůležitější body z usnesení ZO za období 1.1.2012-31.3.2012.

USNESENÍ Z 10. SCHŮZE ZASTUPITELSTVA OBCE KNĚŽDUB, KONANÉ DNE 24.2. 2012

ZO schvaluje:

1. Zapisovatele 10. schůze ZO Ing. Jana Petruchu.
2. Ověřovatele zápisu o průběhu 10. schůze ZO ing. Jaroslava Symerského, paní Miroslavu Andráškovou.

3. Program 10. schůze ZO.
4. Rozpočet obce na rok 2012 v paragrafovém členění.
5. Rozpočtový výhled obce na rok 2013-2015.
6. Zprávu o provedení inventarizace majetku obce k 31.12.2011.
7. Kalkulaci ceny vodného pro rok 2012 ve výši 14,-Kč/m³.
8. Novelizaci vyhlášky o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Stanoven poplatku ve výši 275,-Kč/os./rok.
9. Nařízení Obce Kněždub č.1/2012, kterým se stanovuje zákaz podomního prodeje v obci.
10. Smlouvu na dodávky kovového odpadu a barevných kovů, uzavřená podle ustanovení §409 Obchodního zákoníku č.513/91 Sb. Smluvní partner: Kovosteel Recycling, s.r.o.
11. Návrh nájemní smlouvy na úpravu nájemního vztahu k nebytovým prostorům v nemovitosti (budova č.p. 117) ve vlastnictví obce k provozování lékařské praxe. Současní uživatelé: MUDr. Miroslava Soláříková, MUDr. Vladimír Gregor.
12. Finanční příspěvek ve výši 5000,-Kč na kostýmy dětského tanečního kroužku v Kněždubě.
13. Zástupce obce v Radě školy ZŠ a MŠ Kněždub na další období: ing. Jan Petrucha, Mgr. Jaroslav Mrkva, Ludmila Bartošková.
14. Realizaci konkursního řízení na místo ředitele/lky příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Kněždub s ohledem na ustanovení novely § 166 odst.3 b) školského zákona.

ZO bere na vědomí :

1. Kontrolu a plnění bodů usnesení z 9. schůze ZO ze dne 16.12.2011.
2. Zprávu starosty obce o činnosti OÚ za období od 16.12.2011 do 24.2.2012.
3. Rozpočtové opatření č.6/2011 DSO ČOV Velička.
4. Smlouva o hudební produkci mezi Obcí Kněždub a DH Vnorovjané.

ZO zamítá :

1. Žádost o finanční příspěvek SONS Kyjov, Komenského 617, 697 01 Kyjov.
2. Žádost o finanční příspěvek na zimní sportovně-turistický kurz. Žadatel : ZŠ MK Strážnice

ZO ukládá:

Starostovi obce připravit pro příští jednání ZO návrh znění OZV o pravidlech pro pohyb psů na veřejném prostranství.

3. INFORMACE PRO OBČANY

Informace ke splatnosti místních poplatků za rok 2012.

Žádáme občany, kteří tak dosud neučinili, aby se dostavili na Obecní úřad zaplatit poplatky za odvoz a uložení domovního odpadu za II. pololetí 2011 dále poplatek za psa za rok 2011 a vodné za rok 2011.

Dále je již možné uhradit poplatky za odvoz a uložení domovního odpadu za I. pololetí 2012.

Nebezpečný odpad - STŘEDA 9.5. 2012.

Dne 9.5.2012 SE USKUTEČNÍ V NAŠÍ OBCI SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU.

Od rána od 9.00 hodin bude přistaven na sběrném stanovišti na prostranství před Sokolovnou velkokapacitní kontejner a v době od 15.00 – 16.00 hodin budou pracovníci specializované firmy odebírali zvláště nebezpečný a složitě uložitelný odpad (barvy, toxické látky, staré léky apod.).

Žádáme občany, aby na svozové místo odváželi odpad až v den sběru. Dále žádáme občany, aby na svozové místo neodváželi železo, sklo a plasty, které patří mezi tříděné suroviny. Dále také dřevo a dřevěný nábytek, který lze bez ekologických následků likvidovat spalováním v topidlech na tuhá paliva. Obec následně za uložení takového odpadu platí zbytečně značné finanční částky za dodatečné roztrídění a uložení. **Obecní peníze jsou vašimi penězi!**

Děkuji za pochopení. Starosta obce.

Problematika podomního prodeje a nabídky služeb.

Vážení spoluobčané, opětovně vás upozorňujeme na platnost Nařízení Obce Kněždub č.1/2012, které stanovuje zákaz podomního prodeje zboží a nabídky služeb v obci. V případě, že vás ve vašich nemovitostech někdo s takovýmito službami osloví přes váš nezájem, dopouští se přestupku ve znění výše uvedeného nařízení. Přesné znění tohoto nařízení je umístěno na úřední desce obce (i elektronické) a přikládáme jej i níže.

Obecní úřad dále důrazně upozorňuje, že za případně uzavřené obchodní dohody, podepsané smlouvy nebo jiné závazky, které uzavře v rámci podomního prodeje a nabídky služeb, nese svoji vlastní odpovědnost se všemi důsledky.

Obecní úřad doporučuje v případě podomního prodeje a nabídky služeb, takovouto osobu

vykázat od svého domu. V případě neodbytného chování takovéto osoby (osob) o tomto ihned informovat obecní úřad nebo volat Policii ČR.

Nařízení Obce Kněždub č.1/2012 Kterým se stanovuje zákaz podomního prodeje

Zastupitelstvo Obce Kněždub se na svém zasedání dne 24.2.2012 usneslo vydat na základě zmocnění dle § 18 odst. 3 zákona č.455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s § 11 a § 102 odst.4 zákona č.128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, toto nařízení:

Čl. 1

Základní pojmy

Podomní prodej – nabídka, prodej zboží a poskytování služeb, kdy je bez předchozí objednávky nabízeno, prodáváno zboží a poskytovány služby osobami, uživatelům v objektech určených k bydlení.

Čl. 2

Podomní prodej

Podomní prodej je na území Obce Kněždub zakázán.

Čl. 3

Kontrola

Kontrolu a dodržování tohoto nařízení provádí Obecní úřad Kněždub prostřednictvím pověřených zaměstnanců.

Čl. 4

Sankce.

1. Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, při výkonu podnikatelské činnosti povinnosti stanovenou tímto nařízením, může jí být podle zvláštního právního předpisu (1) uložena pokuta až do výše 200 000,- Kč.

2. Poruší-li fyzická osoba povinnosti stanovené tímto nařízením, může jí být podle zvláštního právního předpisu (2) uložena pokuta až do výše 30 000,- Kč

Čl. 5

Závěrečná ustanovení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15.3.2012.

Problematika volného pohybu psů na veřejných prostranstvích.

V souvislosti s narůstající neukázněností majitelů psů projednalo zastupitelstvo obce na svém posledním řádném zasedání tuto problematiku, a jelikož s některými občany-majiteli psů není lidově řečeno „rozumná řeč“, zastupitelstvo obce přijme na svém příštím jednání

Obecně závaznou vyhlášku, která bude řešit pravidla volného pohybu psů na veřejných prostranstvích.

Tato vyhláška bude přesně specifikovat volný pohyb psů na veřejných prostranstvích, povinnosti majitelů psů a samozřejmě také sankce za porušení této vyhlášky.

Je nadále nepřijatelné, aby po obci volně pobíhali psi bez dozoru (ať už jakékoliv rasy), nebo i pod dohledem majitele, znečišťovali veřejná prostranství, případně ohrožovali či obtěžovali ostatní občany. Obecní úřad proto již nyní upozorňuje všechny majitele psů, aby si tyto řádně opatřili a zabezpečili (včetně identifikace známku).

Současně také obecní úřad vyzývá k aktivní spolupráci při řešení tohoto problému. Bude to ku prospěchu nás všech. Obecnímu úřadu ubude práce s řešením přestupků, přestupkových řízení a stanovování pokut, občanům zase ubude spousta problémů, o které jistě nestojí.

Komentář ke zvýšení sazby poplatku za svoz a likvidaci směsného komunálního odpadu a vodného.

Zastupitelstvo obce na své řádném 10. zasedání schválilo zvýšení sazby poplatku za svoz a likvidaci směsného komunálního odpadu a vodného. K tomuto do zajištění nepopulárnímu kroku přistoupilo po zodpovědném a citlivém zvážení této problematiky jak ve vztahu k hospodaření obce v této oblasti, tak samozřejmě ve vztahu k současnému zatěžování rodinných rozpočtů ze strany státu.

V konečném důsledku tedy toto rozhodnutí znamená zvýšení poplatku za svoz a likvidaci směsného komunálního odpadu o 5%, což činí zvýšení o 25,-Kč/os/rok. Současná výše poplatku je tedy stanovena na částku 275,-Kč/os/rok.

Ke zvýšení sazby poplatku je třeba říci, že i přes toto zvýšení, obec ve značné míře dotuje odpadové hospodářství obce a přenáší na svá bedra finanční zatížení, které by jinak zaplatili občané. Je také potřeba zdůraznit, že ke zvýšení poplatku došlo v letošním roce poprvé od roku 1998.

U ceny vodného je situace obdobná. Došlo ke zvýšení ceny ze 12,-Kč/m³ a 14,-Kč/m³. Ke změně ceny dochází poprvé od roku 2005, i když již několikrát byla zvýšena např. cena za provádění kontrolních rozborů vody, cena el. Energie apod. Pro porovnání přinášíme níže tabulky s výší poplatků za svoz a likvidaci směsného komunálního odpadu a vodného v okolních obcích.

Srovnávací tabulka – Vodné. Kněždub 14,-Kč, vlastní zdroj

Obec	Cena/m ³	Zdroj
Tasov	15,00 Kč	Vodovod Hr.Lhota
Lipov	15,00 Kč	vlastní
Hr.Lhota	16,00 Kč	vlastní
Radějov	18,00 Kč	vlastní
Louka	18,00 Kč	Vodovod Lipov
Blatnice	22,00 Kč	vlastní
Kozojídky	24,00 Kč	VaK
Tv.Lhota	26,00 Kč	VaK
Vnorovy	26,00 Kč	VaK

Srovnávací tabulka - smíšený komunální odpad. Kněždub 275,-Kč/os/rok

Obec	Cena/osoba/rok
Tv.Lhota	300,00 Kč
Vnorovy	300,00 Kč
Radějov	350,00 Kč
Louka	380,00 Kč
Tasov	400,00 Kč
Lipov	400,00 Kč
Hr.Lhota	450,00 Kč
Blatnice	460,00 Kč
Kozojídky	490,00 Kč

Vandalismus v plné kráse.....!!!!

Nevím, jestli má vůbec nějakou cenu se vyjadřovat k níže uvedeným fotografiím. Pokud by někdo nevěděl o jaké místo se jedná, tak je to odpočívadlo na cyklostezce na rozcestí nad Kejdou. Bohužel vydrželo na svém místě bez poškození pouze rok. Byla zničena velká mapa regionu, informační tabule, opěrka a stojan na kola, koš, lavice. Nevím, a někdy o tom vážně pochybuju, zda má naše práce smysl ...?? Svůj názor si udělte sa mi.

Starosta obce

4. ŠKOLNÍ OKÉNKO

Organizace školního roku 2011/2012

Velikonoční prázdniny: 5. 4. – 6. 4. 2012

Hlavní prázdniny: 30. 6. – 2. 9. 2012

Matematický klokan 2012

16. března, což bylo v pátek, jsme psali každoroční písemku Matematický klokan. No, to nebyla jen taková písemka, ale matematická soutěž, která probíhá po celé České republice. Soutěžili jsme ve dvou kategoriích podle věku.

Z kategorie Cvrček (2. a 3. třída) se nejlépe umístili:

1. Petr Piškula
2. Zbyněk Hejl
3. David Klvač

Z kategorie Klokánek (4. a 5. třída) se umístili:

1. Daniela Skalková
2. Aleš Mokroš
3. Pavla Grombířová

Některé úkoly byly velmi těžké, ale někteří z nás si i s takovými poradili. Doufáme, že příští rok to bude lehčí.

Žáci 4. ročníku

Školní karneval

Když jsem se dozvěděla, že bude karneval, tak jsem se moc těšila. Šla jsem za pirátku. Jako správná pirátka jsem měla pirátské šaty, šavli a měšec s pokladem. Když jsme přišli na sokolovnu, všechno bylo karnevalově vyzdobené. Měli jsme tam i tombolu a bylo jí tam hodně. Přišli spolužáci z naší základky, ze školky i děti z Tvarožné Lhoty. Až přišel ten pravý čas, všechny masky se představily a hned dostaly odměnu. Byly to muffiny a upekli je naše paní kuchařky. Na karnevalu vystoupil také kouzelník. Předvedl kouzla a žonglování. Moc jsme mu tleskali. Také jsme soutěžili a tančili. Nakonec se losovala tombola. Zatančili jsme si ještě mašinku a šli jsme domů, protože už bylo pozdě. Tento rok se to moc podařilo.

Eva Komoňová, 5. ročník

Co nás ještě bavilo:

- 21.2.- Koncert pro ZŠ (krátké představení hudebních nástrojů)
- 13.1. - 30.3. – Kurz plavání (1.-5. ročník)
- 6.3. - Kouzelná jablona (program VIS Bílé Karpaty pro MŠ)
- 20.3. - Kouzelná šou veselého Toma (hrál pro školu a školku herec Slováckého divadla z Uherského Hradiště Tomáš Šulaj)
- 22.3. - Divadlo Rolnička (MŠ)
- 28.3. - Jarní keramická dílna (MŠ)
- 29. a 30. 3. – program Fašanky, fašanky, Velká noc ide (Skanzen Strážnice)

Na co se ještě těšíme:

- Duben – Kapička Jára (VIS Bílé Karpaty - MŠ)
- 4.4. – Jarní keramická dílna (ZŠ) a sběr papíru
- 20.4. – Den Země (projekt ZŠ a MŠ)
- 25.4. - Vlastivědná exkurze pro 4. a 5. ročník (Národní památník Staré Město a Muzeum J. A. Komenského Uherský Brod)
- 20.4. - Den Země
- 13.5. - Den matek (vystoupení MŠ a ZŠ Sokolovna)
- květen – Den otců v MŠ (termín podle počasí)
- červen – Den dětí
- 12.6. – Dopravní hřiště (žáci 3. a 4. ročníku)
- 14.6. - Sokolníci (vystoupení s dravci pro školu a veřejnost na fotbalovém hřišti)
- červen – Výlet ZŠ (Archeoskanzen Modrá, hrad Buchlov)
- červen - Výlet MŠ (ZOO Hodonín)
- 28. a 29.6. – slavnostní rozloučení s předškoláky a žáky 5. ročníku

Keramická dílna.

V úterý 27. března se v jídelně základní školy konala jarní keramická dílnička pro předškolní děti s rodiči. Děti si tu vyrobily misku z hlíny dvou barev, kde využily techniku válení kuliček; s válením plátu pomohly maminky. Protože byly děti šikovné, stihly si vytvořit i výrobek dle vlastní fantazie (lodičku, květinu, sluníčko...). Teď je čeká ještě překvapení, co se z mokrého „bláta“ upeče.

M. Hrdoušková, učitelka MŠ

5. SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ UDÁLOSTI.

Plán kulturních akcí na rok 2012.

Duben

9. 4. Košť vína (ČZS Kněždub-Sokolovna Kněždub)

Červen

3.6. Den dětí (Obec Kněždub)

23. - 24. 6. Jánská pouť (Obec Kněždub)

Září

9.9. Dožínky (Obec Kněždub)

22. - 23.9. Výstava drobného zvířectva (ČSCH - areál chovatelů Kněždub)

Říjen

18. - 21. 10. Krojované hody s právem v Kněždubě (Obec Kněždub+Sokol Kněždub)

Listopad

17.11. Ochutnávka jídel (Kynologický klub Karpaty - Sokolovna Kněždub)

25.11. Vítání občánků (Obec Kněždub)

Prosinec

1.12. Setkání seniorů (Obec Kněždub)

24.12. Zpívání pod Vánočním stromem. (Obec Kněždub + Sbory)

Prozatím známé plánované akce. Je možné další doplnění či úpravy.

KDYBY VELIKONOCE KONČILY VELKÝM PÁTKEM

Draží přátelé, jak by to bylo, kdyby s Ježíšem Kristem vše skončilo Velkým pátkem na Golgotě a spěšným pohřbem? To by pak nebylo nic z toho, co tvoří dějiny křesťanství po dobu 2000 let. Nebylo by ani Kristovy Církvě. Nečetli bychom si v evangeliích. Neslavili bychom Eucharistii. Ježíšův hrob by byl dávno zapomenutý. Ježíšovo jméno by bylo hvězdičkou dávných věků lidstva, jako jména Platóna nebo Ovidia, a znal by je jen málokdo. Celé křesťanství stojí a padá s touto jedinou větou evangelia: „*Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen!*“

Kdyby tato věta evangelia nebyla pravdivá, byli bychom my křesťané ubožáci, kteří se honí za nějakým neexistujícím fantómem. Ba celé lidstvo by bylo ubohé, kdyby platilo, že moc zla smí mít konečné slovo nad dobrem. Že pravda nakonec prohrává. Že mocní světa se mohou beztravně radovat z násilí a útlaku, kterého se dopouštějí na svých poddaných. Avšak Kristův život Velkým pátkem nekončí. Je tu noc vzkříšení, je zde záře prázdného hrobu: „*Proč hledáte živého mezi mrtvými?*“ Kristus už vstal z mrtvých - jako první ze všech zesnulých!

Kristus už sedí po pravici Otce, odkud přijde soudit živé i mrtvé! Svědkové, kterým se Pán ukázal, už dosvědčují: „My jsme Pána viděli! Naše srdce zase zahořelo, když nám vysvětloval smysl Písma. Ježíš vstal z mrtvých! Proto i my o velikonočních právech radostně zpíváme: „*Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz!*“ Zpíváme si radostně, přestože náš život je ještě uprostřed temnot lidí, kteří nepřijali světlo Ježíšova evangelia. I přestože jdeme životem ve stínu smrti, která nás ohrožuje, práve slavíme Ježíše Živého, vycházející Slunce, naděje pro všechny lidi dobré vůle. Proto přijďme i o letošních velikonočních vyznat tu největší pravdu v dějinách, přijďme sami za sebe říct: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši.“ Přeji vám všem velkou radost ze vzájemných setkání o velikonočních svátcích, i z toho, že vaše srdce s radostí budou moci vyznat a vyzpívat: „*Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz!*“

P. Miroslav Bambuch
Duchovní správce farnosti

Program bohoslužeb o velikonočních svátcích Kostel sv. Jana Křtitele Kněždub

5. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

Mše svatá: **18.30 hod.**

Soukromá adorace: do **21.00 hod.**

6. 4. VELKÝ PÁTEK

Křížová cesta: **15.00 hod.**

Velkopáteční obřady: **18.30 hod.**

Celonoční adorace.

7. 4. BÍLÁ SOBOTA

Začátek vigilie: ve **21.00 hod.**

8. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Mše svatá v: **9.30 hod.** spojená s obřadem
žehnání velikonočních beránků a pokrmů
Korunka Božího milosrdenství **14.00 hod.**

9. 4. PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Mše svatá v: **9.30 hod.**

15.4. DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Mše sv. v: **9.30 hod.**

ukončená korunkou Božího milosrdenství
a svátostným požehnáním

Pašije v podání našich dětí a mládeže
z Kněždubu, začátek ve: **14.00 hod.**

6. ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A ZÁJMOVÝCH ORGANIZACÍ

Sokol Kněždub

Vážení spoluobčané, vážení sportovní přátelé!

Dovolte nám, abychom Vás seznámili s realizací projektu dokončení úprav v podkrovních prostorách šaten, na kterou jsme obdrželi dotaci ve spolupráci s MAS Strážnicko. Projekt byl dokončen 23. února 2012. Následně byly provedeny dokončovací práce drobnějšího charakteru, jako např. malování, vybavení židlemi a stoly, atd. Prostory byly oficiálně a slavnostně předány do užívání 17.3.2012 na výroční členské schůzi Sokola. Tím by byla

zásadním způsobem ukončena přestavba šaten a tělovýchovná jednota bude mít k dispozici adekvátní a důstojné společenské zázemí, které mohou využívat ke své činnosti a soutěžím také šachisté. Prostory budou také k dispozici při akcích obce, jako je např. Jánská pouť. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří pomohli při realizaci díla a odvedli spoustu práce a brigádnických hodin. Poděkování patří firmě Rýpar Zdeněk za topenářské a instalátérské práce, pánům Zdeňkovi Karáskovi st., Josefu Mirošovi a Pavlovi Bílovi za zhotovení elektroinstalace, Milanovi Durnovi a Radimovi Hrbáčkovi za malířské práce, také všem členům družstva mužů a výboru TJ.

Můžeme říci, že jsme si realizaci tohoto díla předali hezký dárek ke kulatému výročí 70. let od založení Sokola Kněždub, oddílu kopané, které oddíl oslaví v tomto roce 2012. Proto dalším cílem Sokola pro nejbližší období je připravit důstojné oslavy tohoto výročí, které se s největší pravděpodobností uskuteční 7.7.2012.

Za Sokol Kněždub
Výbor TJ

Sbor dobrovolných Hasičů- Mladí hasiči.

Letošní rok jsme začali se 21 dětmi - z toho 10 starších a 11 mladších dětí. Cvičili jsme na sokolovně, ve které jsme se připravovali na 2 halové soutěže. První byla ve Velké nad Veličkou, kde jsme se umístili následovně: starší na 18 místě z 23 družstev a mladší 8 z 18 družstev. Druhá soutěž byla v Dubňanech, kde jsme se umístili: starší 14 z 26 družstev a mladší 4 z 15 družstev. Dále se snažíme dobudovat potřebné vybavení pro požární sport. Děkujeme Obecnímu Úřadu za poskytování sokolovny pro přípravu dětí v zimních měsících.

Rozpis soutěží na rok 2012

29. 4.	Kozojídky	3. 6.	Rohatec
6. 5.	Žeravice	10. 6.	Ratíškovice
12. 5.	OK Plamen	17. 6.	Strážnice
20. 5.	Mistřín	24. 6.	Svatobořice
27. 5.	Petrov	11. 8.	Kněždub

Vedoucí mladých hasičů.

7. SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Počet sňatků uzavřených v období od 16.12.2011 do 31.3.2012 :	0
Počet dětí narozených v období od 16.12.2011 do 31.3.2012 :	3 chlapci
Počet zemřelých v období od 16.12.2011 do 31.3.2012:	2 muži a 2 ženy
Počet obyvatel k 31.3.2012 :	1 112
Dospělí-muži	450
Dospělí-ženy	481
Děti celkem	181
Děti do 15-ti let	141
Mládež 15 -18 let	40

Průměrný věk obyvatelstva 41,78 let.

Zahranční návštěva obce.

V sobotu 24.3.2012 navštívil naši obec pan Rudolf Krizan v doprovodu sekretáře Ministerstva zahraničních věcí v Rakousku, ve Vídni. Pan Krizan již začátkem roku vyjádřil přání navštívit Kněždub, obec ze které pochází jeho předkové, kteří v minulosti odešli do Rakouska. Níže přinášíme na jejich žádost poděkování.

Vážený pane starosto,
Dovolte, abych Vám jménem svým i s pověřením pana Krizana poděkoval za nevšední a velmi milé přijetí ve vaší obci dne 24.3.2012. V příloze Vám posílám osobní poděkování pana Krizana, které jsem přeložil do českého jazyka. Myslím, že je pravdivé a vyjadřuje jeho nadšení z vaší obce Kněždub. Pan Krizan prosí o vyřízení poděkování všem vašim občanům a posílá jim srdečný pozdrav.

S úctou Dr. Iur. Jaroslav Knot, Dr., sekretář Ministerstva zahraničních věcí v Rakousku, Vídeň.

Přepis e-mailu od pana Krizana:

Vážený pane starosto,

v první řadě přijměte mé velké díky za přátelské a vřelé přijetí v Kněždubu. Byl jsem velmi překvapen a potěšen, s jakou velkou angažovaností jste mi Kněždub ukázal. Byl to pro mne strhující pocit navštívit místo, kde se před 132 lety narodila má prababička a před 107 lety má babička. Obě dvě jsem zaplat'pánbu ještě dobře poznal a obě mi pořád znovu vyprávěly o Vaší překrásné domovině Kněždubu.

Do této doby jsem v mém životě neměl nikdy možnost toto krásné místo navštívit a byl jsem překvapen jeho idylou a opečováváním.

Během naší společné procházky po vesnici (návštěva pamětihodností) jsem měl dojem, že zde žijí velmi schopní, přátelští a milí lidé. Ode všech, kteří nás potkali, jsme byli velmi přátelsky pozdraveni, všechno bylo velmi opečovááno, čisté a vyzařující srdečnost.

Chci Vám jako starostovi a všem odpovědným činitelům v obecní radě vyjádřit nesmírný kompliment, že se Kněždub stal tak rozkošným místem s velmi vysokou životní úrovní, přičemž neztratil nic ze své venkovské romantiky a šarmu. Zcela jistě a rád zopakují svou návštěvu, abych toto místo ukázal i své rodině.

Ještě jednou přijměte můj velký dík a přátelské pozdravy.

Rudolf Krizan, Burgenland. Rakousko

8. Povídka

Jaro na kněždubsku v dávné minulosti.

Březen – za kamna vlezem, říkávali staří lidé při dlouhém studeném jaru. Nevím, jak moc se jim týkala tato pranostika, ale oni toho zase ani v zimě za těmi kamny moc nenaseděli.

Přibližme si tvrdý život našich předků, vesměs rolníků. V zimním období byl sice klid od těžké polní lopoty, tak lehké to ale neměli. Dobytka mívali plně chlévy, což vyžadovalo brzké ranní vstávání ke každodennímu krmení a dojení. Mléko se pak časně ráno odnášelo v konvích do místní mlékárny a výplata za něj bývala mnohdy jediným zdrojem příjmu v rodině.

Také na dvoře se pro hospodáře vždy nějaká ta práce našla. Ručně pilkou pořezat dřevo k topení a posekat na polénka. Ve stodole se skoro denně řezala sláma na sečkovici, dělala se i povřísla, která se potřebovala k vázání snopů při žních. I brány, motyky, kosy a jiné hospodářské nářadí, aby bylo způsobilé k polní práci, potřebovalo opravu. A kdy jindy než v zimě.

Pozastavme se u ženských starostí a povinností. Tehdy nestály v kuchyni elektrické spotřebiče a různé jiné pomůcky k ulehčení ženské práce.

Ženy denně vařily jídlo na velkých sporácích. Chléb se pekl v chlebové peci, která byla téměř v každé domácnosti, a to zhruba jednou za týden. Nebo i později, podle toho, jak početná byla rodina. Staré dávné časy se vyznačovaly častou neúrodou obilí. Z toho plynula bída a hlad, spojený se stálým nedostatkem potravy. Chlebu se proto právem říkalo „Boží dar“ a jeho pečení znamenalo až posvátný rituál. Už chlebový kvas hospodyně zehnal, ať se jí chlebiček pěkně podaří. Těsta chystala hodně, na čtyři až pět pecní, aby stálo za to vytápnout pec. Čerstvě upečený chutnal nejvíce, také se brzy snědl. Další pecny se uskladnily. Buď se daly v komoře na lavici a přikryly režnou plachtou, nebo visely v plátěném pytlíku na stropním roštu. Snědly se všechny do posledního sousta a nikdo nereptal, že jí tvrdý krajíc.

Časem přestaly sloužit domácí pece a chléb se nosil péct k pekaři. Na dolním konci měl malou pekárnu pantáta Hanák, za kostelem pekl pan Martin Konečný.

Stejně tak dlouho a trpělivě stloukaly hospodyňky v maslenkách smetanu, až se proměnila v žluté, kvalitní máslo.

Nutno podotknout něco o stravě. Byla skromnější, vařilo se z toho, co nesl dům. Přes týden to byly luštěninové polévky a bezmasá jídla. Šlízky, patenty, béleše, pery, buchty, „erteplová baba“ (bramborák). Maso bývalo jen jednou za týden a v neděli.

Těžká práce čekala na ženy při praní. Veškeré prádlo se pralo ručně, na drhleně v neckách.

Sobotní úklid, třebaže bylo vnitřní vybavení domů skromné, zabral také dost času. Nikdo se nezouval, ve špinavých botech z venku se přišlo do místnosti a pak se na dlážku pořádně špinavou muselo kleknout a vydrhnout ji kořenkovým kartáčem. Potom se na ni prostíraly noviny a různé papíry, aby aspoň přes neděli vydržela trochu čistá.

Ženy zvyklé na takový životní styl, byly spokojené. Ve volných chvílích pilně látaly,

přešivaly a šily, ba dokonce ručně vyšívaly krojové součásti. To všechno musely do jara stihnout, než začnou přetřívky, okopávky a ruce jim od polní práce zhrubnou.

S přibývajícím jarem, začínaly práce na polích. K důležité činnosti patřilo sbírání kamení. I vinohrady si žádaly své. Po ostříhání se kopala „postnica“.

Velmi důležitým prvkem nutno nazvat dobu postní. Trvala od fašaňku do Velikonoc a v dávné minulosti hluboce zasahovala do každodenního života lidí. Její stanovený řád byl všude patrný a přísně se dodržoval. Všechno bylo skromné, nevýrazné i krojové oblečení, které oblékaly dívky a mladé ženy v neděli do kostela. Fěrtůšky bez čipek, o jednu škrobenku si opásaly míň, šorce bez tráčků a černé kacabajky. Na hlavě měly uvázané pod bradu teplé střapcové šátky.

Nepořádaly se taneční zábavy, nekonalý žádné svatby, což pro mladé znamenalo úplný půst od všeho veselí. Navíc se každý den vždy v podvečer modlil nahlas v rodinách růženc a to až do Bílé soboty. Mnohým se to v dnešní době bude zdát až neskutečné. Nelze to ale tak jednoznačně tvrdit. Mladí lidé zvyklí žít ve skromných podmínkách, vedeni k práci a povinnostem, to brali jako samozřejmost.

Očekávaná Bílá sobota navodila v dědině sváteční náladu. Dost už bylo studených větrů od Šumárníka, půstu a smutných, šedých dnů.

Ve vzduchu byla cítit vůně jara.

V chalupách bylo uklizeno uvnitř i zvenčí, zametené dvory i prašné cesty venku.

Hospodyňky už časně z rána nosily plechy malých vdolečků upéct k pekaři. Zákusky se tehdy moc nechystaly. Oběd se uvařil ještě postní, teprve po vzkříšení skončil půst.

Hned po obědě si šly mladé dívky uvázat turecké šátky k tetičkám, které to uměly. Na horním konci ve Výhoně to byla tetička Petruchová. Pohlédnouc na děvčata, čekající v chodbě, a bylo jich dost, ruce se jí z toho roztřásl. Doma měla také dvě dospělé dcery a ty musely vždy čekat až naposled. Kdo by se divil, když z nervozity a velikého „ponáhláňá“ se jí nechtělo podařilo píchnout některou dívku špendlíkem do hlavy, až bolestí zasykla. To tetinka k tomu řekla na omluvu: „Ja děvčico, tož parádo, trp.“

V jizbách byly nachystané kroje, vyžehlené i nově ušité. Třebaže v domácnostech nebývalo peněz nazbyt, také v obchodech se textil těžko sháněl, musela mít každá děvčica do kostela na vzkříšení novou jupku a v neděli velikonoční na mši svatou nový fěrtůšek. Brokát se sehnal vem, kde vem, ale šlo se v novém.

Jak začaly odpoledne zvonit kostelní zvony, scházeli se věřící z celé dědiny a ve chvíli se kostel zcela zaplnil. Páter Doubravský zahájil slavný obřad. Strýc Chudíček, kostelní předzpěvák zanotil píseň: „Vstal z mrtvých Vykupitel, Aleluja,“ a muzikanti i všechn věřící lid v písni pokračoval, bylo slyšet šum a chrastění naškrobených krojů, když se řady dívek pohnuly. Pak se celý krojový průvod od malých dětí, mládeže, naposled strýčků a tetiček dal do pohybu. Procházel vesnicí až k Obecnímu úřadu a zpět ke kostelu. Po slavném vzkříšení zahrála před kostelem dechová hudba, sluníčko mile zasvítilo na vystrojenou mládež, barvy pestrých krojů zazářily a svět se zdál být krásný.

Po Velikonocích přišly na řadu plánované svatby. Nastal měsíc máj, sv. Duch, Jánská pouť a tak to šlo pořád dokola. Dny všední, sváteční, radost, někdy starost. To vše se ve vesnickém životě prolínalo, v životě i těžké práci.

V neděli – na výlet.

Bylo to někdy začátkem padesátých let. Jedna babička za teplého nedělního odpoledne přišla k vdané dceři na návštěvu. Trochu pobesedovat a potěšit se s vnoučaty.

Měla čtyři vnučky a ještě roční Joženka spal spokojeně v kolébce. Tři byly školačky, čtvrtá Maruška byla teprve tříletá. Nejstarší Lidka chodila druhým rokem do měšťanky ve Strážnici. Za týden se měly konat Strážnické slavnosti a její spolužačky strážničanky o ničem jiném ve třídě nemluvíly. Lidka proto denně doma škemrala, zda by se mohla jet na ty slavnosti podívat. Vzala by prý s sebou i obě mladší sestry, Andulku a Bětku. Maminka však nechtěla ani slyšet, aby jely samotné. Nabídla se tedy jako doprovod babička.

V neděli ráno přišla vystrojená v růžovém stejnokroji, černé sametové sukni a bílém šátku. Sedla si a čekala, až mamka dcery vypraví.

Ve světnici bylo jako v úle. Honem se umýt, učesat, nasnídat. Maruška zůstávala doma. S ní se na výlet nepočítalo. Jak je ale viděla odcházet, chtěla jet s nimi. Křičela, dupala a nebyla k utišení. V rychlosti tedy oblekly také ji. Na starosti ji měla nejstarší sestra. „Lidko, tů malů z ruky nepušt'aj.“ Kladla jí maminka na srdce. Babička si držela Andulku a Bětku.

Z dědiny jel autobus, ale děvčata chtěla jet vlakem, třebaže to byla do Strážnice jen jedna zastávka. Vlak přijel pozdě a byl tak přeplněný, že ty malé tam málem umačkali. Při vystupování z vlaku se příliš živá Bětko cpala první. Zapomněla na poslední schodek a sletěla dolů. Od babičky ještě za to dostala pohlavek. Pak všechny společně kráčely městem a zamířily do parku. Tam vyhrávaly dechovky, cimbálové muziky, všude se pohybovala spousta krojovaných lidí a jak se říká, hlava na hlavě.

Stálo tam v řadě také plno krámků se všim možným a děvčata na to všechno hleděla jako u vytržení, když procházely s babičkou kolem. Pak se zastavily, jen tak se trochu porozhlédnout.

Lidku zaujal jeden malý stánek. Viděla tam různé ozdoby, mašličky, sponky do vlasů a ještě tolik jiných věcí. Neodolala a odběhla k němu, vedouc za ruku malou sestřičku. „Maruško, postoj tady chvílku, já sa enom podívám, co tam majů.“ Malá chvíli stála, pak si to rozmyslela a rozběhla se pryč, úplně jiným směrem. Cupitala, cupitala, stále dál a dál, nikdo si jí nevšímal. Najednou zakopla a báb, upadla na zem. Doma ji vždy zvedli, ale tady kdo?

Nevstávala, zůstala ležet a dala se do pláče. Vtom ji někdo zvedal. Viděla černou botu, zelené kalhoty, i děda takové míval někdy oblečené. Objala tu velkou nohu a pohlédla vzhůru. Neznámý mladý voják ji vyzvedl do výše a smál se na ni. „Jak se jmenuješ maličká? A ke komu patříš?“ „K ba-bi-ke,“ slabikovala plačtivě. „No tak se pokusíme babiku najít.“ Utěšoval plačící děvčátko.

Zatím parádnice Lidka napásala oči na všech těch cetkách a ozdobách, které se jí tolik líbily, a vrátila se za sestřičkou. Jenže ona už tam nestála. Uvědomila si, že je zle. Špatně ji opatrovala. S hlasitým nářkem se rozběhla za babičkou, povědět jí, co se stalo. Ta se věnovala oběma mladším sestrám. Jedné ošetřovala odřenou nohu od nového sandálku, s druhou potřebovala nutně najít WC. Když se dověděla o ztrátě té nejmenší, zalomila rukama a rozkřikla se na ustrašenou Lidku. „Ty jsi temu vinna, mělas ju na starosti. No co si včil počnem?“

Situace byla opravdu na pováženou. Vždyť najít malé dítě v takovém proudu lidí, bylo jako hledat jehlu v kupce sena. Dcery stály beze slov a poslouchaly její bėdování. Tak z toho byla vydešena.

Pohrozila jim, ať se z toho místa ani nehnu a běžela na Veřejnou bezpečnost nahlásit ztrátu vnučky.

Najednou se z davu lidí ozvalo mohutné volání. „Haló, haló, čí je tady toto děcko?“ To mladý voják si razil cestu mezi lidmi a křičel na kolemjdoucí. Nesl za krkem malou dívku s kudrnatými vlásky a ta se ho držela oběma ručkama za krátké, ostříhané vlasy.

Ani neplakala, asi se jí to líbilo.

„Babííí, to je naša Maruška!“ Křičely radostně všechny tři a běžely jí naproti, právě když přicházela s příslušníkem VB. Ach to bylo radosti. Nejprve poobjímala mladého vojáčka a poděkovala mu za záchranu „téh jejich děvčičky.“ Omluvu dostal také příslušník VB. Ten se jen usmál, zsalutoval a odešel.

Pak „shrábla“ tu drobotinu k sobě, cípem svátečního fěrtůška si utřela zapocený obličej a usedla s nimi na nejbližší lavičku.

Lidka seděla tiše, ani nedutala. Opatrovala tu nejmladší šťastně nalezenou, která na jejím klíně tvrdě usnula a snad také babička na okamžik zadřímala. Toho využily obě mladší sestry a v mžiku se ztratily z dohledu. Andulku zajímalo vše, co se dělo kolem a Bětka s chutí lízala zmrzlinu. Znenadání do ní kdosi prudce strčil a celá porce zmrzliny se ocitla na její bílé halence i sukénce. Z velkého leknutí upustila peněženku a než se vzpamatovala, už ji nikde na zemi nenašla. Někdo ji rychle zvedl a nechal si ji. S nářkem až srdcervoucím utíkala k lavičce. „Babííí, já jsem ztratila peněženku.“ „Protože jsi divoká a neopatrná. Jednu ztratíš aj hlavu. A neplač, za chyby sa platí.“ Okřikla babička stále nařikající vnučku. Rozespálá Maruška fňukala, že ju bolá nožičky a chtěla se chovat. Chyběla Andulka. „Kde zas tá sa tůlá? Lidko, běž sa po ní nekde podívat.“ Naštěstí právě přihopkala za nimi a nechápala, proč ji hledají.

No to už bylo nad její síly. Čím měla o ně větší strach, tím byly víc neposlušné. „Děvčiska, jste všechny?“ Honem je počítala. „Pujdem dom a hned.“

Vždy jim koupila na jídlo vše, co si přály. Tentokrát nic. Šly mlčky ulicí a před jedním malým domkem stála pumpa. Přikročila k ní a začala pumpovat vodu. „Napijte sa, ať nemáte žízeň.“ Pily vodu z nastavených dlaní. Tekla jim do rukávků i botky měly mokré a čekala je cesta k autobusu, nebo na nádraží.

Nejprve vnučkám vyhrožovala, že půjdou pěšky dom Pasinkama, ale to by potrestala sama sebe. Vždyť tu malou většinou nesla a jak byla těžká.

Vedle po silnici přejel Tonda, co býval naproti nich s koňmi a vystrojeným vozem. Veze ráno do Strážnice šohajů v krojích a teď se vracel sám. Když spatřil tu známou skupinku, zastavil. „Teti, nechcete sa s týma děčkama svést?“ „Ach synku, tebe nám snad poslalo samo nebe, to víš, že chcu.“ S jasotem vítala takovou nabídku a s jeho pomocí jednu po druhé vysadila na vůz. Jeli společně domů, ve vystrojeném kočáře. Hned ve dveřích hlásila babička. „Už jsme tu. Dojely jsme v pořádku, ale hladové. A já už s něma nikdy a nikde nepojedu. Kdybych přetrhala měřicu řepy, tož nejsu tak utáhaná, jak z dnešního výletu.“ To byla ovšem jen planá slova. Bez děvčat si nedovedla představit ani jediný den.

Další léto se s nimi vypravila k sv. Antonínku na pouť. To už byly zase o rok starší. Zbožná babička trvala na tom, aby si na pouti vykonaly svatou zpověď. Teprve potom přešly všechny krámky. Toho dne byla velmi štedrá. Koupila vnučkám perníková srdce, turecký med a ještě spoustu jiných sladkostí. Neopomněly koupit také dárečky rodičům, bratříčkovi a Marušce. Tu nechaly doma.

Ke kostelu se scházeli poutníci. Přicházela i procesí z okolních dědin. Věřící, oblečení ve svátečních krojích zpívali za doprovodu dechové hudby píseň Na Blatnické hoře... Lidka s Andulkou stály tiše a vše to pozorovaly, ale Bětka to moc nezajímalo. Odběhla kousek dál ke kolotoči a dvakrát se svezla. Před slavnou bohoslužbou zase někam zmizela. Našly ji u stánku, kde se prodávaly uzeniny. Právě dojídala opečenou klobásu, tak jí mastnota po rukách tekla. Babička spráskla ruce. „Ná ty nevíš, že pujdeš ke svatému přimáňu a mosíš byt lačná?“ „Já jsem zapomněla.“ Odpověděla pohotově.

Za tři roky začala chodit do školy Maruška. Změnila se. Dost se osamostatnila a ničeho se nebála. Ráda mlsala a velice nerada se s kýmkoliv dělila o každé lepší sousto. Nejhuř se měl Joženka. On mezi čtyřmi ukřičenými děvčiskami byl jak „úkropek“ a nejvíc zkusil od Marušky. Když dostali všichni nějaký mls, ptala se: „Joženko, ty nechceš, že ne?“ Než chlapec stačil odpovědět, buď mu to sebrala, nebo si ukousla takový kus, že pro něho málo zbylo.

Jednou dostala od kmotřenky pomeranč. Aby nikomu nemusela dát, schovala si ho do zástěrky a utekla ke stařečkovi na druhý konec dědiny. Vběhla do kuchyně, nikdo tam nebyl. Děda s babičkou byli asi na dvorku, nebo v humně. V kredenci si našla „bombose“ a na divaně vzala malý polštářek. Pak vlezla pod stůl, který stál v rohu a všechny ty dobroty rychle snědla. A také pod tím stolem usnula.

Blížilo se k večeru a maminka volala k večeri. „Děcka, kde je Maruška?“ Nikdo nevěděl. Lidka jela na kole ke stařečkům. Ti tvrdili, prý u nich vůbec nebyla. Venku už byla skoro tma, když začalo hledání ztracené dcerky. Uplakaná Liduška jela ještě jednou ke stařečkům. Marně. Ti samozřejmě šli hned k nim. Rozneslo se to po celé dědině a pak už pomáhali hledat sousedé, přátelé a známí. Baterkama svítili a prohledávali každý kout, ba dokonce si někteří vzali hrábě a hrabali v hlubokém potoce, jestli prý se děvčica neutopila. Blížilo se k půlnoci. Všichni byli z toho marného hledání bezradní. Třebaže v té době neměli ještě lidé na vesnicích auta, přece se jeden občan našel, který auto vlastnil a nabídl svou pomoc.

Bylo nutno se spojit s VB. Matka nebyla schopná. Jela babička. Poprosila, ať se zastaví u nich doma. Dá si jen jiné boty a lepší fěrtůšek. Když rozsvítila v kuchyni, světlo vzbudilo spící tulačku ukrytou pod stolem a ta se po kolenách soukala ven. Okolo ní byly papírky od bonbonů a slupky z pomeranče. Rozespálá, hlasitě zívala. „Babičko, já chcu jít dom.“ Roze-smátý řidič jí popadl do náruče, uložil do auta a jeli i s babičkou domů. Všichni si oddechli, že to dobře dopadlo. Lidé se rozešli a šli spát.

Lidka nemohla usnout. Jako nejstarší musela dávat pozor na všechny sourozence a za neposlušnou Marušku bývala nejvíc hubována, někdy i bita. A ona vedle ní na společném lůžku klidně oddechovala, přestože ten den nadělala všem tolik starostí. Proto ji aspoň několikrát štípala do buclaté tvářičky a tlusté nožky. Ta se však vůbec neprobudila z tvrdého spánku.

Rovněž babička při tolika dětech s nimi zažila ledacos.

Léta běžela.

Vnučky dospěly, jedna po druhé se vdávaly. Stařence, jak jí později všichni říkali, se rodina rozrůstala. A ona třeba byla nahluchlá, těžko pohyblivá, chtěla všude být, všechno vidět, všechno vědět. Vždyť v té její velké rozvětvené rodině se neustále něco dělo. Měla tedy kromě vzpomínek i radost ze života ve svém stáří.

**CYKLO SERVIS
VYSKOČIL**

PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ A DOPLŇKŮ

OPRAVY VŠECH TYPŮ JÍZDNÍCH KOL

VYČIŠTĚNÍ, PROMAZÁNÍ

VÝMĚNA DÍLŮ

SEŘÍZENÍ

VYPLÉTÁNÍ, CENTROVÁNÍ

LEPENÍ

SESTAVENÍ JÍZDNÍHO KOLA NA ZAKÁZKU

(DLE VAŠICH PŘEDSTAV A CENY)

Otevírací doba: PO-PÁ 8.00 – 17.00, SO 8.00 – 12.00

DO VZDÁLENOSTI 20 KM. SI PRO VAŠE KOLO PŘIJEDEME A OPRAVENÉ
DOVEZEME. (CENA 3 Kč ZA KM). Platíte však jednu cestu!!!!
NEVÁHEJTE A VOLEJTE NA TELEFONÍ ČÍSLO: 731 314 034

TVAROŽNÁ LHOTA 180

MILAN VYSKOČIL
velkoobchod a maloobchod
696 02 Tvarožná Lhota 180
tel.: 731 314 034
IČO: 449 74 973

MVDr. Miroslava Mučková Uzlová
veterinární lékař,
Radějov 109, Tel.: 603 514 007

KNĚŽDUBSKÝ ZPRAVODAJ 1/2012

čtvrtletník,

vydává OÚ Kněždub v nákladu 430 ks

Redakce: Libor Grabec, ing. Jan Petrucha, Ludmila Krausová,
Veronika Studničková a autoři jednotlivých příspěvků.

Neprošlo jazykovou úpravou, neprodejné